பாடம்
10

அன்பு உரையாடல்

காலை மறைக்கல்வி வகுப்பு முடிந்ததும் அருளும், சாந்தனும் வீட்டிற்கு வந்தார்கள்.

அம்மா : பிள்ளைகளே நீங்கள் உடுப்பு மாற்றிக் கொண்டு வந்து தேநீர் குடியுங்கள். இப்போது நல்ல பசியாக இருக்குமல்லவா? நேரமும் 10.00 மணி ஆகிவிட்டது. அருளும், சாந்தனும் உடுப்பு மாற்றி, முகம் கழுவிக் கொண்டு சாப்பாட்டு மேசைக்கு வந்தார்கள்.

அருள் : இன்று மறைக்கல்வி வகுப்பில் 'நாம் நமது நாட்டில் பற்றுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்' என்று அருட்தந்தை சொன்னார்.

சாந்தன் : ஆம் அம்மா. 'எங்களுடைய நாட்டில் சமாதானமும் அமைதியும் பேணப்பட்டு நாட்டு மக்கள் சந்தோசமாக வாழ வேண்டும்' என்று இறைத் தந்தையிடம் மன்றாடும் படியும் சொன்னார்கள்.

அம்மா : ஆம் பிள்ளைகளே, எம்முடைய நாடு மிகவும் அழகானது. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை அதற்காக நாம் இறைத் தந்தையிடம் மன்றாட வேண்டும்.

சாந்தன் : நல்லது, முதலில் செபம் என்றால் என்ன என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்று பார்ப்போம்.

சாந்தன் : இறைத் தந்தையுடன் உரையாடுதல் என்று ஆசிரியர் எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்தார்.

அருள் : ஏன்? இறைத் தந்தைக்குச் செவிமடுத்தலும் செபம் என்று எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்தார்கள்.

அம்மா : நல்லது. உங்களுக்குத் தெரியும் அப்பா வீட்டிற்கு வந்த பிறகு அதாவது பின்நேரம் நாம் என்ன செய்கிறோம்?

அருள் : நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கதைக்கிறோம். நாள் முழுதும் நடந்தவைகளை அம்மாவிடமும் அப்பாவிடமும் சொல்லுகிறோம். எங்களுடைய மனம் நொந்திருந்தாலும் அவற்றையும் சொல்லுகிறோம்.

சாந்தன் : ஏன் அம்மாவும் அப்பாவும் இரண்டு பேரும் நாள் முழுதும் நடந்தவைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள். என்றாலும் அவர்கள் இருவரும் எங்களை மிகவும் அன்பு செய்கிறார்கள்.

அம்மா : அது சரி, நாங்கள் ஒரு குடும்பமாகச் சேர்ந்து சமாதானமாக இருக்கிறோம். அன்புடன் ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடுகிறோம். அவ்வாறு ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்ய வரம் அருளுபவர் இறைத் தந்தை. உங்கள் இருவரையும் எங்களுக்குத் தந்தவர் யார்.?

சாந்தன் : இறைத் தந்தை. அம்மா.

அம்மா : அப்படியானால் அம்மாவையும் அப்பாவையும் உங்களுக்குத் தந்தவர் யார்?

அருள் : அதுவும் இறைத் தந்தை தான் அம்மா.

அம்மா : வேறு எவற்றை இறைத் தந்தை எங்களுக்குத் தந்தார்.

சாந்தன் : உணவு வகைகள், ஆடை அணிகள், வீடுவாசல்.

அருள் : ஏன் எங்களுக்குக் கைகால்கள், அறிவு, கற்பதற்குத் தேவையான புத்தகங்கள், ஆசிரியர், பாடசாலை ஆகியவற்றையும் தந்தார்.

சாந்தன் : ஏன்? ..... ஓடியாடி விளையாட, ஆடிப்பாடத் தேவையான ஆற்றலையும் இறைத் தந்தை தான் தந்தார்.

அம்மா : ஆமாம். இவை எல்லாவற்றையும் எம் மீது கொண்ட அளவில்லா அன்பின் காரணமாக இறைத் தந்தை எங்களுக்குத் தந்தார். ஆகவே இவ்வளவையும் எமக்குத் தந்த இறை தந்தைக்குத் தனியாகவும் குடும்பமாகவும் சேர்ந்து நன்றி சொல்ல வேண்டும். அவருக்குச் செவிகொடுக்க வேண்டும். அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். குடும்பமாக நாம் அவரோடு கதைக்கும் போது அதை நாங்கள் பொதுச் செபம் என்று சொல்லுகிறோம். தனிமையில் இறைத் தந்தையிடம் செபிப்பதை தனிச் செபம் என்று சொல்லுகிறோம். பஸ்சில் பயணம் செய்யும் போது, பாதையில் நடந்து செல்லும் போது, விளையாடும் போது, வகுப்பில் படிக்கும் போது இன்னும் பல சந்தர்ப்பங்களில் நாம் தனிச்செபம் செய்யலாம்.

அப்பா : ஆம் பிள்ளைகளே! நீங்கள் இவ்வளவு நேரமும் அம்மாவுடன் பேசியதை எல்லாம் நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். பொதுச் செபமும் தனிச் செபமும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியம் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்.

ஒப்படை :

1. நீங்கள் தனியாகச் செபிக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் சில எழுதுங்கள்.
2. பொதுச் செபத்தில் பங்கு கொள்ளும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தருக.
3. ஒவ்வொரு நாளும் பெற்றோர் சகோதர சகோரிகளுடன் உரையாடுவதற்கும் சேர்ந்து செபிப்பதற்கும் முயற்சி செய்யுங்கள்